

ບົດຮຽນທີ 11 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 14 ມີນາ, 2026

ດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະຄຣິດ

“ແລ້ວນອກຈາກສິ່ງທັງປວງນີ້ ຈົ່ງເອົາຄວາມຮັກເປັນສາຍຜູກມັດທຸກສິ່ງໄວ້ໃຫ້ເຖິງຄວາມຄົບຖ້ວນ”

ກລຊ 3:14

ເມື່ອພວກເຮົາຖືກຈຸ່ມລົງໃນແມ່ນ້ຳຕອນຮັບບັບຕິສະມາ, ພວກເຮົາໄດ້ຕາຍຈາກຊີວິດແຫ່ງຄວາມບາບ. ຕອນທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ ພວກເຮົາກໍ່ກາຍເປັນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດໃໝ່ ພວກເຮົາໄດ້ລະຖິ້ມຊີວິດ ແລະ ຄວາມຄິດແບບເກົ່າໆ ຈາກນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ, ພວກເຮົາກໍ່ດຳເນີນຊີວິດ ແລະ ຄິດແຕກຕ່າງອອກໄປ. ພວກເຮົາໄດ້ເຊົາມິທັດສະນະຄະຕິແບບຊາວໂລກ ແຕ່ວ່າມິທັດສະນະຄະຕິແບບຊາວສະຫວັນ. ດ້ວຍເຫດຜົນບາງປະການ, ວິຖີຊີວິດແບບເກົ່າຂອງພວກເຮົາກໍ່ພະຍາຍາມກັບມາອີກ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນທີ່ອັກຄະທູດໂປໂລ ກະຕຸ້ນໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຄວາມສົນໃຈຂອງພວກເຮົານັ້ນໄປທີ່ສະຫວັນ ແລະ ຫັນຫລັງໃຫ້ກັບສິ່ງຕ່າງໆທີ່ຢູ່ໃນໂລກ.

ທັດສະນະຄະຕິແບບໂລກ ຫລື ແບບສະຫວັນ?

ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງພວກເຮົາ (ກລຊ 3:1-4)

ຕາຍຈາກສິ່ງຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ (ກລຊ 3:5-6)

ສວມໃນສິ່ງທີ່ເປັນສະຫວັນໃສ່ (ກລຊ 3:7-11)

ລັກສະນະຂອງການມີຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ:

ສາຍໄຍແຫ່ງຄວາມສົມບູນແບບ (ກລຊ 3:12-14)

ອາຫານຈາກເບື້ອງເທິງ (ກລຊ 3:15-17)

ທັດສະນະຄະຕິ ແບບໂລກ ຫລື ແບບສະຫວັນ

ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງພວກເຮົາ

“ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຢູ່ແຜ່ນດິນໂລກນີ້.” (ກລຊ 3:2)

ໂດຍເລີ່ມຈາກເຫດຜົນທີ່ວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຍົກຂຶ້ນມາ ພ້ອມກັບພຣະຄຣິດໃນຕອນທີ່ຮັບບັບຕິສະມາ (ກລຊ. 2:12), ອຈ ໂປໂລ ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປຍັງສະຖານທີ່ ທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປຫລັງຈາກທີ່ພຣະອົງຟື້ນຄືນພຣະຊົນແລ້ວ. : ເບື້ອງເທິງ ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ (ກລຊ. 3:1).

ແນ່ນອນ, ເຮົາຈະໄປເຖິງຈຸດນັ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອພຣະເຢຊູຊົງພາພວກເຮົາໄປ ໃນການສະເດັດກັບມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະອົງ (ກລຊ. 3:4). ໃນລະຫວ່າງນີ້,

ພວກເຮົາຕ້ອງຕັ້ງເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາໄວ້ໃນສະຫວັນ (ກລຊ. 3:2). ພວກເຮົາໄດ້ “ຕາຍແລ້ວ” ແລະ ຊີວິດຂອງພວກເຮົານັ້ນ “ ແມ່ນຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ” (ກລຊ. 3:3). ຊີວິດທີ່ກ່າວເຖິງນີ້ແມ່ນຊີວິດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ ເມື່ອພວກເຮົາຍອມຮັບເອົາພຣະຄຣິດ. ແຕ່ວ່າຊີວິດນັ້ນ, ເພື່ອທີ່ຈະດຳລົງຢູ່ໄດ້, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງທຸກໆມື້ (2 ກອທ. 4:16). ໃນທຸກໆມື້ພວກເຮົາຕ້ອງສະແຫວງຫາ “ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງ” “ໃຫ້ພວກເຮົາຈ້ອງມອງໄປທີ່ພຣະເຢຊູ” (ຮຣ. 12:2).

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ການມີຈິດໃຈແບບຝ່າຍໂລກ: ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຊັບສິນ, ເງິນທອງ, ແລະ ຄວາມສຳເລັດ, ເບິ່ງເຫັນແຕ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ທາງໜ້າ

ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຊື່ສຽງ ແລະ ຕຳແໜ່ງ, ບັນຫາກໍຄື: ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຖາວອນ ແລະ ບໍ່ສາມາດນຳພວກເຮົາໄປສູ່ສະຫວັນໄດ້.

ການມີຈິດໃຈແບບຝ່າຍສະຫວັນ: ໃຫ້ພຣະເຢຊູເປັນສູນກາງຂອງຊີວິດ, ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບຄຸນຄ່າຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ເບິ່ງຊີວິດໃນມຸມມອງຂອງນິຣັນດອນ, ເລືອກເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າພໍພຣະໂທ.

ຄົນທີ່ມີຈິດໃຈແບບສະຫວັນ: ໃຊ້ຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັກ, ໃຫ້ອະໄພຄົນອື່ນ, ຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ, ກຽມພ້ອມສຳລັບແຜ່ນດິນສະຫວັນ

ພວກເຮົາຢູ່ໃນໂລກ ແຕ່ບໍ່ຄວນເປັນຂອງໂລກ, ເປົ້າໝາຍຊີວິດຂອງພວກເຮົາຄືແຜ່ນດິນສະຫວັນ, ການຕັດສິນໃຈປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົານັ້ນ ສະທ້ອນວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຄິດແບບໃດ.

ຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົານຳໄປສູ່ການກະທຳ ແລະ ການກະທຳກໍນຳໄປສູ່ອະນາຄົດຂອງພວກເຮົາ. ສະນັ້ນ: ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ຄວາມກັງວົນຂອງໂລກເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ.

ເຖິງວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດວຽກ, ຮຽນ, ຫລື ເບິ່ງແຍງຄອບຄົວໃນໂລກນີ້ ແຕ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຮົາສາມາດຍຶດຕິດກັບສິ່ງທີ່ຢູ່ສະຫວັນໄດ້ສະເໝີ.

ຈົ່ງໃຊ້ຊີວິດທຸກໆມື້ໃຫ້ຄືກັບເປັນການຕຽມຕົວສຳລັບແຜ່ນດິນສະຫວັນ ເພາະຊີວິດນິຣັນດອນມີຄ່າຫລາຍກວ່າສິ່ງໃດໃນໂລກນີ້

ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງພວກເຮົາ, ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາຄິດເລື່ອງສະຫວັນ ຫລື ເລື່ອງຝ່າຍໂລກ ຫລາຍກວ່າກັນ?

ຕາຍຈາກສິ່ງຕ່າງໆໃນໂລກນີ້

“ເຫດສະນັ້ນພວກເຈົ້າຕ້ອງປະທານຕັນຫາຝ່າຍໂລກນີ້ ທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນພວກເຈົ້າເຊັ່ນ:
ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ການຊົ່ວຮ້າຍ, ຣາຄະຕັນຫາ, ຄວາມປາຖະໜາໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ
ຄວາມໂລບ ຊຶ່ງເປັນການຂາບໄຫວ້ຮູບເຄົາຣົບ.” (ກລຊ 3:5)

ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາໄດ້ພື້ນຄືນມາພ້ອມກັບພຣະຄຣິດ ແລະ
ດຳເນີນຊີວິດໂດຍຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ເປັນສະຫວັນ,

ພວກເຮົາຕ້ອງກຳຈັດໃຫ້ສິນຊາກສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ ນັ້ນກໍຄື:
ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຝ່າຍໂລກນີ້

ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດເຂົ້າໃຈຜິດໄດ້, ອຈ.ໂປໂລ

ຊື້ໃຫ້ເຫັນເຖິງເຫດຜົນຫລັກຂອງຄວາມຄິດພື້ນຖານແບບຊາວໂລກ

(ເຊິ່ງລາວໄດ້ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມໃນພາຍຫລັງ) ນັ້ນກໍຄື: “ການຜິດສິນທຳທາງເພດ, ຄວາມບໍ່ບໍຣິສຸດ,
ຣາຄະຕັນຫາ, ຄວາມປາຖະໜາໃນທາງຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຄວາມໂລບ” (ກລຊ. 3:5).

ທຳມະຊາດຂອງມະນຸດບໍ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຫຍັງໄປຫລາຍຕັ້ງແຕ່ສະໄໝຂອງ ອຈ.ໂປໂລ,

ເພາະພວກເຮົາຍັງຄົງຖືກຫວ່ານລ້ອມໄປດ້ວຍກິເຫລດຕັນຫາແບບດຽວກັນກັບສະໄໝກ່ອນ

ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງການກະທຳ ຫລືທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານກໍຕາມ

ແລະ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງ “ກຳຈັດໃຫ້ສິນຊາກ” –ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກຈາກຄວາມຄິດ ແລະ

ການກະທຳຂອງພວກເຮົາທັງໝົດອອກໄປ? ເພາະວ່າສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະນຳ “ພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ”

ມາໃຫ້ພວກເຮົາ. ເພາະສະນັ້ນມັນຈຶ່ງຂັດຕໍ່ຫລັກການດຳເນີນຊີວິດແຫ່ງສະຫວັນຂອງພວກເຮົາ (ກລຊ

3:6). ຈົ່ງກຳຈັດສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້ ກ່ອນທີ່ສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້ຈະກຳຈັດພວກເຮົາ!

ອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ

ການຕາຍຕໍ່ໂລກ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າໃຫ້ພວກເຮົາເຊົາໃຊ້ຊີວິດໃນໂລກນີ້. ແຕ່ໝາຍເຖິງ

ການທີ່ຈະບໍ່ໃຫ້ຄວາມປາຖະໜາເຮັດບາບນັ້ນ ມາຄຸມຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ບໍ່ຍຶດຕິດກັບຄວາມໂລບ,

ຄວາມທະເຍີທະຍານເຮັດບາບ ຫລື ຄວາມເຫັນແກ່ໂຕ,

ໃຫ້ພວກເຮົາປ່ອຍວາງສິ່ງທີ່ຂັດຂວາງຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະຄຳພີບອກວ່າ: ເມື່ອພວກເຮົາຮັບເອົາພຣະຄຣິດແລ້ວ ພວກເຮົາກໍມີຊີວິດໃໝ່ ແລະ

ຊີວິດເກົ່າກໍຖືກລະຖິ້ມແລ້ວ

ຕາຍຕໍ່ບາບ: ເຊົາເຮັດໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະໂທ

ຕາຍຕໍ່ຄວາມຄິດແບບໂລກ: ບໍ່ໃຫ້ໂລກກຳນົດຄຸນຄ່າຊີວິດ ແລະ ເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາ

ມີຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະຄຣິດ: ດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມບໍຣິສຸດ

ການຕາຍຕໍ່ບາບນັ້ນມັນບໍ່ງ່າຍເລີຍ,
ແຕ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພວກເຮົາເອົາຊະນະໄດ້
ຖ້າພວກເຮົາຍອມປະຖົມສິ່ງຊົ່ວຄາວ, ພວກເຮົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງທີ່ເປັນນິຣັນ
ຢ່າຍ້ານທີ່ຈະປະຖົມສິ່ງເກົ່າໆ ເພາະສິ່ງໃໝ່ໆທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ນັ້ນ ດີກວ່າສະເໝີ

ການຕາຍຕໍ່ຝ່າຍໂລກ ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າດີຂຶ້ນແບບໃດ?

ສວມສິ່ງທີ່ເປັນຂອງສະຫວັນໃສ່

“ແລະ ສວມສະພາບມະນຸດຄົນໃໝ່ແລ້ວ ໄດ້ຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນໃຫ້ເປັນຄົນໃໝ່ຢູ່ສະເໝີ
ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນ ເໝືອນພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງຢ່າງຄົບຖ້ວນບໍ່ຮີບູນ”
(ກລຊ 3:10)

ຕາມແບບຫລັກຂອງສຸພາສິດທີ່ແທ້ຈິງ, ອຈ.ໂປໂລ ໄດ້ເພີ່ມຫລັກ 5 ປະການຂອງການຄິດແບບຊາວໂລກ
ທີ່ພວກເຮົາກະທຳ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄວນຫລີກລ້ຽງ: “ຄວາມຄຽດຮ້າຍ, ຄວາມຂັດເຄື່ອງໃຈ,
ການຄິດປອງຮ້າຍ, ຄຳສຽດສີ ແລະ ຄຳຊົ່ວຊ້າລາມົກ, ຢ່າໃຫ້ອອກຈາກປາກຂອງພວກເຮົາຈັກເທື່ອ”
(ກລຊ 3:8), ແລະ ຈົບໂດຍການກະທຳໃນປະການທີ 6—ເຊິ່ງຊົ່ວຮ້າຍທີ່ສຸດ—: “ຢ່າຕົວະເຊິ່ງກັນແລະກັນ
” (ກລຊ. 3:9). ອຈ. ໂປໂລ ສັນນິຖານວ່າພວກເຮົາໄດ້

“ລະຖົມຕົວຕົນເກົ່າຂອງພວກເຮົາພ້ອມກັບການກະທຳຕ່າງໆຕັ້ງແຕ່ຕອນທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໄປແລ້ວ
” (ກລຊ. 3:9). ພວກເຮົາໄດ້ຖອດ “ເສື້ອຜ້າທີ່ເປີະເປື້ອນ”

ເມື່ອພວກເຮົາຍອມໃຫ້ພຣະເຢຊູໄດ້ຊຳລະຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາໄປ

(ຊກຣຢ. 3:4). ເມື່ອຖອດເສື້ອຜ້າເປີະເປື້ອນເຫລົ່ານັ້ນອອກແລ້ວ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສວມ
“ເສື້ອຜ້າທີ່ດີ” ຖ້າວ່າພວກເຮົາສວມເສື້ອຜ້າໃໝ່ນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາກໍ່ຈະໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ,
ເຕີບໂຕໃນຄວາມບໍ່ຮີບູນຂຶ້ນເລື້ອຍໆ (ກລຊ

3:10). ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູໂດຍການຊົງນຳຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮີບູນ ແລະ

ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຂາກການສຶກສາພຣະວັດຈະນະແລ້ວ,

ອຸປະສັກທີ່ເປັນໂຕແຍກພວກເຮົາອອກໄປຈາກພຣະຄຣິດ ກໍ່ຈະຄ່ອຍໆຈາກຫາຍໄປ (ກລຊ. 3:11).

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ເສື້ອຜ້າໃໝ່ໝາຍເຖິງ: ການດຳເນີນຊີວິດດັ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນແບບຢ່າງໃຫ້, ສວມຄວາມຮັກ,
ຄວາມຖ່ອມໃຈ... ສະທ້ອນເຖິງການເປັນພຣະຍານໃຫ້ແກ່ພຣະອົງ

ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຕ້ອງສວມເສື້ອຜ້າໃໝ່ໃສ່?

ເພາະວ່າຊີວິດເກົ່ານັ້ນບໍ່ເໝາະສົມກັບພຣະເຈົ້າ,
 ເລື້ອຜ້າເກົ່າປຽບເໝືອນຊີວິດເກົ່າທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບາບ, ຄວາມເຫັນແກ່ໂຕ ແລະ ຄວາມບໍ່ບໍຣິສຸດ.
 ເມື່ອເຮົາຍອມຮັບເອົາພຣະຄຣິດແລ້ວ ເຮົາຕ້ອງປ່ຽນຈາກຊີວິດເກົ່າສູ່ຊີວິດໃໝ່
 ຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ຈະສິ້ນສຸດສະເພາະໃນໂລກນີ້ ແຕ່ເພື່ອຊີວິດນິຣັນດອນ ສະນັ້ນ
 ຜູ້ທີ່ຈະຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງໄດ້ສວມເສື້ອຝ່າຍຈິດວິນຍານຢູ່ສະເໝີ.

ເສື້ອຝ່າຍໃໝ່ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງພຽງການປ່ຽນແປງນິໄສ ຫລື ພຶດຕິກຳ ແຕ່ເປັນການປ່ຽນຫົວໃຈ
 ເພາະຖ້າຫົວໃຈ,ຈິດໃຈປ່ຽນ ຊີວິດກໍປ່ຽນເຊັ່ນກັນ.
 ຖ້າພວກເຮົາບໍ່ສວມເສື້ອແຫ່ງຈິດວິນຍານ, ຄວາມຊອບທຳແລ້ວ ເຮົາຈະຖືກດຶງໄປຕາມຄຳນິຍົມຂອງໂລກ,
 ສະນັ້ນ ເລື້ອຝ່າຍໃໝ່ຈຶ່ງຊ່ວຍປົກປ້ອງຈິດໃຈຂອງພວກເຮົາ

ຊີວິດຈະເປັນແນວໃດ? ຖ້າວ່າພວກເຮົາຍອມຮັບເອົາພຣະເຢຊູ ແຕ່ ພວກເຮົາບໍ່ຍອມສວມເສື້ອຝ່າຍໃໝ່?

ລັກສະນະຂອງການມີຊີວິດໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ

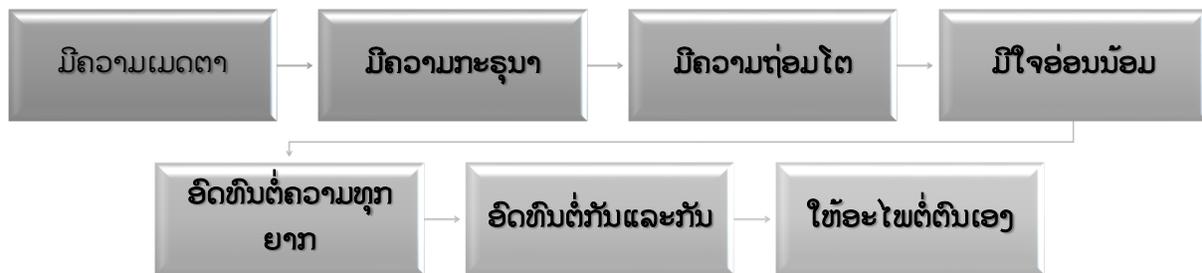
ສາຍໄຍແຫ່ງຄວາມສົມບູນແບບ

“ແລ້ວນອກຈາກສິ່ງທັງປວງນີ້ ຈົ່ງເອົາຄວາມຮັກເປັນສາຍຜູກມັດທຸກສິ່ງໄວ້ໃຫ້ເຖິງຄວາມຄົບຖ້ວນ” (ກລຊ 3:14)

ພວກເຮົາແມ່ນ “ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງຊົງເລືອກໄວ້” (ກລຊ 3:12).

ທ່ານເປໂຕບອກພວກເຮົາວ່າ ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ

ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຫລາຍ (1 ປຕ 2:9). ແລ້ວ ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຄັດສັນເອົາ ຄວນປະພຶດຕົນແບບໃດ (ກລຊ 3:12-13)?

ສິ່ງທັງໝົດເຫລົ່ານີ້ ຈະກາຍເປັນຮູບແບບແຫ່ງຄວາມສົມບູນໄດ້ໂດຍ: ຄວາມຮັກ (ກລຊ 3:14). ແລະ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຜົນປະໂຫຍດຂອງພວກເຮົາ:

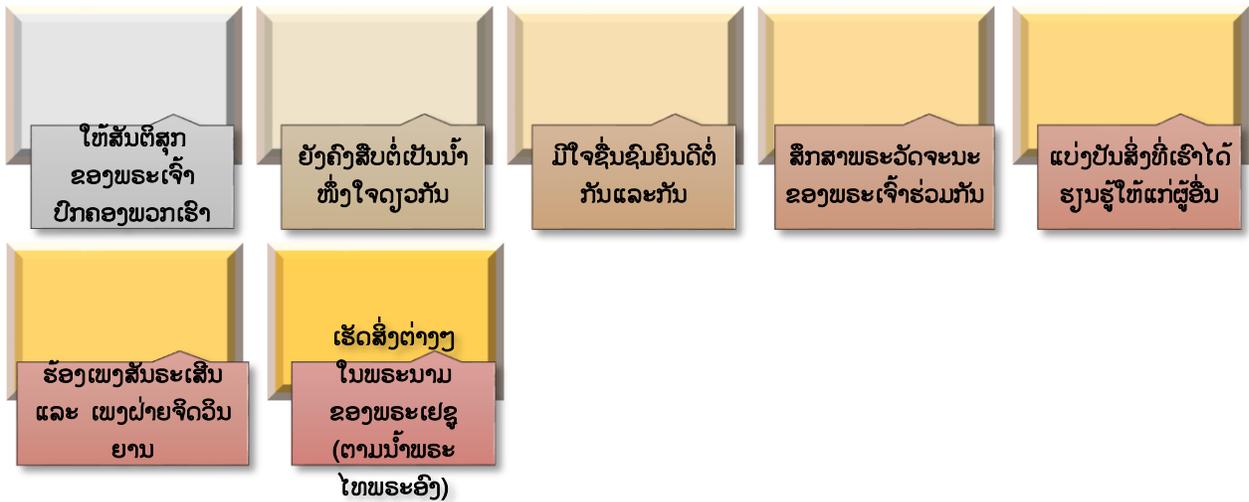
- ຜົນປະໂຫຍດ ໂດຍການປະພຶດແບບທີ່ກ່າວມາ: ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ພຣະພອນທັງເປັນພຣະພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນພ້ອມ

- ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂໍໃຫ້ການປະພຶດຂອງພວກເຮົາເປັນທີ່ຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເປັນກຳລັງໃຈໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໃນການຕິດຕາມພຣະເຈົ້າ

ອາຫານຈາກເບື້ອງເທິງ

“ຈົ່ງໃຫ້ພຣະທຳຂອງພຣະຄຣິດສະຖິດຢູ່ໃນໃຈຂອງພວກເຮົາຢ່າງບໍ່ຮິບູນ ຈົ່ງສັ່ງສອນແລະເຕືອນສະຕິກັນ ແລະ ກັນ ດ້ວຍປັນຍາທຸກຢ່າງ ຈົ່ງຮ້ອງເພງດ້ວຍເພງຍ້ອງຍໍສັນຣະເສີນ, ເພງນະມັດສະການ ແລະ ເພງຍ້ອງຍໍສັນຣະເສີນຝ່າຍພຣະວິນຍານ ຄືຈົ່ງຮ້ອງເພງຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈໂມທະນາ.” (ກລຊ 3:16)

ກລຊ 3:15-17 ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນເຖິງວິທີການທີ່ຈະໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງແບບສະຫວັນ (ແລະບາງຄັ້ງພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ໂດຍລຳພັງ ແຕ່ຕ້ອງການຄວາມສາມັກຄີຂອງຄຣິດຕະຈັກເຂົ້າມາຊ່ວຍ):

“ບົດເພງ ເປັນສິ່ງໜຶ່ງທີ່ພວກເຮົາສາມາດນຳໃຊ້ຕໍ່ສູ້ເມື່ອພວກເຮົາຮູ້ສຶກທໍ້ແທ້ໄດ້, ເມື່ອພວກເຮົາເປີດໃຈຮັບແສງສະຫວ່າງແຫ່ງການສະຖິດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ ພວກເຮົາກໍ່ຈະມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ໄດ້ຮັບພຣະພອນຂອງພຣະອົງ” (Ellen G. White, “The Ministry of Healing,” p. 254) .

EGW (That I May Know Him , July 22)

“ຈົ່ງປູກຝັງຕົນເອງ ແລະ ຄົນອ້ອມຂ້າງໃຫ້ມີຈິດໃຈທີ່ເມດຕາ, ອ່ອນໂຍນ ແລະ ເຫັນອີກເຫັນໃຈຕໍ່ຜູ້ອື່ນ ແລະ ຢ່າເອີ້ນຄຸນລັກສະນະເຫລົ່ານີ້ວ່າ ຄວາມອ່ອນແອ ເພາະຄຸນລັກສະນະເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຄຸນລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງລະມັດລະວັງເຖິງອິດທິພົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົາ ແລະ

ຈົ່ງໃຫ້ອິດທິພົນຂອງການກະທຳຂອງພວກເຮົານັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ບໍ່ຮິສຸດ ແລະຫອມຫວານ
ຈົນພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ສຶກອັບອາຍທີ່ຕ້ອງໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮຽນແບບໃນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາກະທຳ.
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບແມ່ນ້ຳ ທີ່ມາລວມກັນເປັນແມ່ນ້ຳ, ສິ່ງເລັກນ້ອຍກໍ່ປະກອບກັນເປັນຊີວິດ,
ຊີວິດພວກເຮົາກໍ່ປຽບເໝືອນແມ່ນ້ຳທີ່ສະຫງົບບໍ່ຮິສຸດ, ໄຫລລີ້ນໄປ ຫລື
ວ່າພວກເຮົາອາດຈະເປັນແມ່ນ້ຳທີ່ໄຫລແບບປັ່ນປ່ວນ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຶກກະບົກ ແລະ ຂີ້ຕົມ? ສະນັ້ນ
ໃນຊີວິດນີ້
ພວກເຮົາຄວນທີ່ຈະມອບຕົວຂອງພວກເຮົາເອງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຝຶກຝົນຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ,
ຜ່ານການຊຳຮະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດໂດຍພຣະວິນຍານ, ແລະ ພວກເຮົາຈະເຕີບໂຕຂຶ້ນເລື້ອຍໆ
ດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດຢາກໃຫ້ເປັນ.